

Herre, at jeg må kunne se!

Fastelavn Søndag, 2. marts 2014, LGJ

Salmer: 167v1-6, Hvem kan skille os, Rom 8,31.37, "Jesus elsker alle små" v1-2, NY DDS nr. 173; 604, 429 v1-2, 176v1 og 3, Udgangsvers 167v7

Evangelium: Lukas 18,31-43

Han tog de tolv til side og sagde til dem: "Se, vi går op til Jerusalem, og alt det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes: Han skal overgives til hedningerne, og de skal håne ham, mishandle ham og spytte på ham; de skal piske ham og slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå." Men de fattede ikke noget af dette; det var skjulte ord for dem, og de forstod ikke det, som blev sagt. Da Jesus nærmede sig Jeriko, sad der en blind mand ved vejen og tiggede. Han hørte, at en skare kom forbi, og spurgte, hvad der var på færde. De fortalte ham: "Det er Jesus fra Nazaret, som kommer forbi." Da råbte han: "Jesus, Davids søn, forbarm dig over mig!" De, som gik foran, truede ad ham for at få ham til at tie stille; men han råbte bare endnu højere: "Davids søn, forbarm dig over mig!" Og Jesus stod stille og befalede, at manden skulle føres hen til ham. Da han var kommet derhen, spurgte Jesus ham: "Hvad vil du have, at jeg skal gøre for dig?" Han svarede: "Herre, at jeg må kunne se." Og Jesus sagde til ham: "Bliv seende, din tro har frelst dig." Straks kunne han se, og han fulgte ham og priste Gud. Og hele folket så det og lovpriste Gud.

Jesus siger: "Se, vi går op til Jerusalem!" Og derpå viser han sine disciple, hvad det er, de vil få at se i Jerusalem: "Og alt det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes: Han skal overgives til hedningerne, og de skal håne ham, mishandle ham og spytte på ham; de skal piske ham og slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå!" Men ingen af disciplene ser og fatter, hvad han siger. Alligevel følger de med til Jerusalem. Og da de kort efter kommer ind i Jeriko, råber en blind tigger om hjælp. Disciplene truer ad ham. Men Jesus standser og spørger: "Hvad vil du, at jeg skal gøre for dig?" Og han siger: "Herre, at jeg må kunne se!" Den blinde får synet og ser. Og vi tænker: Bare dog disciplene også kunne se! Og vi ønsker det samme for os selv, som den blinde ønskede: "Herre, at jeg må kunne se!"

1. Det, disciplene og vi har let ved at se

Disciplene forstod godt det første, Jesus sagde, nemlig: "Se, vi går op til Jerusalem." Det var de med på. Det var heller ikke første gang, de tog til påskefest i Jerusalem sammen med ham. Det så de frem til hvert år.

Sådan ser vi jo også frem til årlige begivenheder: jul og sommerferie f.eks. Og vi går også gerne i kirke om søndagen, fordi vi forstår, at Gud kalder på os. Han vil jo tale til os og med os. Han siger: "Husk hviledagen, så du holder den hellig!" Det forstår vi godt, at han siger. Og han lover os: "Hvor to eller tre samles i mit navn, der er jeg hos dem!" - Det er også ligetil at forstå.

Disciplene gik med Jesus til Jerusalem. Selvfølgelig gjorde de det. Sådan gør vi også det, vi forstår, at Jesus vil, at vi gør sammen med hinanden og sammen med ham.

2. Det, disciplene og vi har så svært ved at se

Men nu kommer det, som er uforståeligt: For Jesus fortsætter jo og siger: *"og alt det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes: Han skal overgives til hedningerne, og de skal håne ham, mishandle ham og spytte på ham; de skal piske ham og slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå."* Det fattede disciplene ikke noget af. Lukas skriver jo: *Men de fattede ikke noget af dette; det var skjulte ord for dem, og de forstod ikke det, som blev sagt.*

Ordene var ellers tydelige og let forståelige. Og Jesus hjalp endda ved at fortælle, at det, som skulle ske i Jerusalem, var forudsagt hos profeterne. *" Alt det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes!"* Der kunne man læse det. Alligevel fattede de det ikke. Og vi ved fra beretningen i Matthæus 16, at Peter ved en anden lejlighed direkte sagde til Jesus, at han ikke skulle tale om at han skulle lide og dø i Jerusalem. Sådan måtte det aldrig gå ham. Han og de øvrige disciple kunne nemlig ikke få det til at passe med de forestillinger og drømme, der var opstået hos dem, når Jesus talte om frelse, fred og befrielse. Hvordan kunne han være deres frelser, hvis han skulle lide nederlag og dø i Jerusalem?

Sådan kan vi også have meget vanskeligt ved at vi tro på, at Jesus er vores frelser, hvis han lider så stort et nederlag i Jerusalem, at han bliver korsfæstet og dør.

3. Jesus hjælper os til at se, at han måtte lide og dø

Vi kan kun tro på Jesu lidelse og død, hvis Gud viser os, at vort største problem er, at vi har misbrugt vores liv i sådan en grad, at vi fortjener dødsstraf. Og det var lige, hvad Jesus viste sine disciple, da han tog dem med til Jerusalem. Peter fornægtede sin herre. Judas forrædte sin Herre. Og alle disciplene svigtede ham. Og jøderne råbte, at han skulle korsfæstes. Ypperstepræsterne anklagede ham og dømte ham skyldig. Pontius Pilatus dømte ham til døden. Og romerske soldater piskede ham og korsfæstede ham. Alt dette oplevede disciplene i Jerusalem. Og efter sin opstandelse kom Jesus til dem og viste dem ud fra Skrifterne, at han *måtte* lide alt dette som deres forsoner og frelser.

Da forstod de, at han døde for deres synder. Og da blev de glade. Lige siden har tilgivelsen ved Jesus være de kristnes største glæde.

Når forkyndelsen om Jesu død og opstandelse ikke siger os noget og måske endda virker meningsløs og ligegyldig for os, skyldes det, at vi ikke ser, at det er nødvendigt, at han dør i vort sted. Og det stammer igen fra, at vi synes, at det er helt i orden med os. Da må Jesus lade os erfare nogle nederlag, så det går op for os, at vi ikke er bedre end disciplene, ypperstepræsterne, Pilatus og soldaterne. Det er ikke rart, men nødvendigt. Og vi oplever det, når vi følges ad fra nu af og til påske. Vi skal tage hans opfordring til at vise hinanden kærlighed og godhed. Da vil vi nemlig erfare, at vi ikke slår til. Du er doven, selvisk og stoler ikke engang på Gud. Du svigter og tænker mest på dig selv. Sådan er det med dig. Sådan er det med os. - Men undlader du at gå med i kirke og lader være med at lytte til Guds ord og vilje med dig, da kan du måske bilde dig ind, at alt er i orden med dig, og at du næsten vil leve evigt her på jorden. Og da vil du aldrig fatte, at Jesus måtte dø for dine synder.

4. Gud viser os det i den kommende fastetid

I den kommende tid indbyder Jesus os til at gå i kirke og høre Skriftens ord, så vi kan få øjne at se med. Vi kalder tiden for "fastetiden". Og de kommende 7 søndage har disse overskrifter: *På søndag 1. søndag i fasten:* Jesus er iblandt hos os som den, der tjener! (Luk 22,24-32). *Om 14 dage, 2. søndag i fasten:* Forbarm dig over os og hjælp os! (Mark 9,14-29). *Og om 3 uger, 3. søndag i fasten:* Jesus søger ikke sin egen ære (Joh 8,42-51). *Og om 4 uger, Midfaste søndag:* Jesus er livets brød! (Joh 6,24-37). *Om 5 uger, Bebudelsen:* Herren ophøjer de ringe! (Luk 1,46-56). *Og 6 uger, Palmesøndag:* Jesus forsvarer den ødsle kærlighed (Mark 14,39). Her er Guds ord givet til os, så vi kan vandre sammen med hinanden og med Jesus Kristus, indtil vi når frem til skærtorsdag, langfredag og påskedag. Det bliver godt!

5. Så lad os gå til Jerusalem med Jesus!

"Se, vi går op til Jerusalem!" På vejen til påskefest om 7 uger har Gud lovet at vise os kærligheden med stort K. Han vil vise os Jesu kærlighed. Gennem evangelierne får vi at vide, at *kærligheden er tålmodig, at kærligheden er mild, at den ikke misunder nogen noget, og at den heller ikke praler eller bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op og bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt. Kærligheden hører aldrig op (1 Kor 13).*

Derfor kan vi glæde os til rejsen, vi skal igennem de næste 7 uger. Det er en vigtig rejse. Lad os følges ad. For hvis vi rejser alene, eller hvis vi bliver hjemme, mærker vi nok ikke nøden og kravet om, at vi lever i kærlighed! Og da bliver vores behov for tilgivelse heller ikke afsløret, fordi vi jo lever på afstand af hinanden og undgår kaldet og kravet om at elske hinanden. Hvis vi lever med sikkerhedsafstand til hinanden og mest nyder os selv, får vi aldrig brug for Ham, som elskede sine egne til det sidste.

Lad os derfor tage imod opfordringen og bruge fastetiden til at følges ad og tage Jesu ord til os, idet vi beder: **"Herre, lad mig se og forstå, at du måtte dø for mine synder, og at du lever!"** Amen.

Den evangelisk-lutherske Frikirke. Lagt på www.vivit.dk. 02.03.2014. Redigeret 06.02.2018. post@vivit.dk